

Věřím v Boha Otce; bohoslužby pro malé i veliké

Akce s dětmi: Cesta bludištěm víry

Písníčka *Vstaň a pojd'* nás pozvala na cestu víry – a my dnes máme potkat takové zvláštní slovo, které v kostele občas říkáme společně: *Věřím v Boha*.

K tomu „VĚŘÍM“ patří putování, a my se teď vydáme na pouť tady podle toho provázku. Uvidíme, kam nás přivede... (*děti hledaly cestu podle provázku, který je postupně přiváděl na stanoviště různých bohů. Ti se jim nabízeli, a kdo jim „uvěřil“, zůstal u některého z nich.*)

BŮH PENĚZ: Jsem bůh peněz. Moji věřící jsou přesvědčeni: peníze jsou v životě to nejdůležitější. Začni mne poslouchat – a odhalím ti tajemství, jak jich mít co nejvíc. Jak nemarnit čas staráním se o druhé lidi, ale nahrabat si co nejvíc. Budeš si moct koupit, nač si vzpomeneš! A taky tě zbavím otázek, jestli jsou v životě peníze opravdu tak důležité... Jsou! Dej se k nám – a bude z tebe boháč, kterému budou všichni závidět!

(Otázka dětem: Kdo se dá k bohu peněz?)

My ostatní jdeme dál

BŮH STRACHU: Jsem bůh strachu. Vy lidi se vlastně rádi bojíte – a když vám někdo nažene strach, začnete ho poslouchat. Bojíte se okradení, nemoci, uprchlíků, cizích lidí, chudoby, neštěstí, neúspěchu, špatných známek... bojíte se, že ztratíte kamarády... Moji vyznavači se přede mnou třesou – a přece mne na slovo poslouchají. Mají totiž strach mne neposlechnout nebo ode mne utéct. A hlavně, jsou přesvědčeni: bůh strachu nás naučí nahánět strach druhým, a tím pádem budeme mít nad nimi vyhráno.

Kdo se dá k bohu strachu?

My ostatní jdeme dál

BŮH ŠTĚSTÍ: Jsem bůh štěstí. Dej se ke mně. Naučím tě zapomenout na všechno, co tě trápí. Nasadím ti speciální brýle a sluchátka – a nevidíš nikoho smutného, nevidíš nikoho ustaraného. Neuslyšíš nikoho naříkat. Na každou potíž mám pilulku zapomnění. Už žádné řeči o trápení! Budeš mít vždycky ve všem úspěch. Nic tě nerozhodí a budeš už pořád v pohodě!

Kdo se dá k bohu štěstí?

My ostatní jdeme dál

BŮH MOCI: Jsem bůh moci. Dokážu ovládat, na co si vzpomenu. Vyzývají mne ředitelé, ministři, a hlavně diktátoři, prostě všichni, kdo nechtějí, aby je někdo kontroloval nebo kritizoval. Víím, jak lidi nalákat a jak je ovládat. Když je potřeba, pošlu vojska do války. Dej se ke mně, a naučím tě, jak být mocnější, než druzí. Podřídíš si je – ani budou poslušně plnit tvoje rozkazy.

Kdo se dá k bohu moci?

My ostatní jdeme dál.

BŮH „JENOM JÁ“: Jsem bůh jménem Jenom JÁ. Vlastně by mi tu stačilo zrcadlo. Nebo – nechcete si se mnou udělat selfíčko? Nemusím vás nic moc učit, vždyť to umíte říkat sami: JÁ chci, JÁ potřebuju, JÁ jsem ten nejdůležitější, JÁ musím být všude vidět. Jestli se chcete zdokonalit v tom, jak myslet jen a jen na sebe – dejte se ke mně.

Kdo se dá k bohu „jenom já“?

My ostatní jdeme dál

BŮH SÍLY: Jsem bůh síly. Koukám, že vaše svaly teda nic moc. Dejte se ke mně, vytrénuju vaše těla, že budou svalama hrát na všechny strany. Budou z vás krasavci a krasavice, drsníci a drsnáčky – nikdo si na vás nedovolí. Budou vás fotit na obálky časopisů... kreslit podle vás komiksy. A budete silní, slavní a obdivovaní! Závidět vám bude Super man, Wonder woman, Thor i Hulk.

Kdo se dá k bohu síly?

My ostatní jdeme dál

KONEC PROVAZU

teď se musíme pustit – a jít dál – bez vedení.

Tak co – půjdeme dál?

Ale můžem se chytit za ruce, abychom nikoho neztratili

Hele – a když jsme venku z bludiště bohů – půjdete s námi i vy, co jste u některého boha uvízlí?

KAM TEĎ DOJDEM? K ZÁSTUPU SVĚDKŮ

-poslechněte si, co jsou zač:

1. čtení Žd 11,1-2.8-16

Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme. K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím. ... Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde. Věřil, a proto žil v zemi zaslíbené jako cizinec, bydlil ve stanech s Izákem a Jákobem, pro které platilo totéž zaslíbení, a upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh.

Také Sára věřila, a proto přijala od Boha moc, aby se stala matkou, ačkoliv už překročila svůj čas; pevně věřila tomu, kdo jí dal zaslíbení. Tak z jednoho muže, a to už starce, vzešlo tolik potomků, 'jako bezpočtu je hvězd na nebi a jako je písku na mořském břehu'.

Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovalci. Tím dávají najevo, že po pravé vlasti teprve touží. Kdyby měli na mysli zemi, z níž vykročili, měli možnost se tam vrátit. Ale oni toužili po lepší vlasti, po vlasti nebeské. Proto sám Bůh se nestydí nazývat se jejich Bohem. Vždyť jim připravil své město.

Ti svědkové víry jsou lidé. A krácejí – protože také uslyšeli pozvání na cestu víry. Nezůstali u žádného boha, kteří si chtěli připoutat naši pozornost a důvěru. Důvěřují pozvání od Boha, kterého neviděli – který oslovuje – zve na cestu.

Vysvobozuje ze služby falešným bohům - ze strachu – z otročení moci penězům, štěstí . A dokonce i sama sobě. Tu cestu prošlapal jako první Abraham – šel po ní Mojžíš a Boží lid z otroctví v Egyptě – a naším průvodce po té cestě je Ježíš.

Ti všichni se zvedli a vydali na cestu. Nevedl je při tom provázek – ale pozvání *Vstaň a hledat pojd'.*

To si teď zazpíváme.

Píseň Sv 379

Co nalézáme podle písně? - nějakého dalšího Boha?

Nalézáme „víru“ -“lásku“, cestu z bludných kruhů, bratry a sestry – přátele, kteří nás nepodrazí.

Ale na té cestě nalézáme také Ježíše.

A víte, jak Ježíš oslovuje Boha? Boha, který dává víru, lásku stálou, naději, bratry a sestry? Ježíš mu neříká ani MOC, ani STRACH, ani ŠTĚSTÍ, ani JENOM JÁ, ani PENÍZE či BOHATSTVÍ, ani SÍLA. Ježíš mu říká OTČE. Protože ví, jak nás má rád. A od Ježíše víme, že mu tak můžeme říkat i my.

Ježíš měl rád všechny – a zvláště děti – které přitom v jeho době okřikovali! Ježíš je měl rád, bral si je na kolena – a zpíval s nimi písničku o tom, jak dobrý je Bůh, v něhož sám věřil – a jemuž říkal Otče.

Píseň: Všechny děti (podle BTS)

kázání

Věřím v Boha Otce

Odkud začít?

Možná varováním – že otce známe všelijaké. Jeden přísného, jiný laskavého, někdo nepřítomného, jiný despota. A taky známe otce vlasti, a otce národa, a otce – zakladatele nejrůznějších vědních oborů.

Proto je důležité si hned zkraje říct – když se v krédu objevuje vyznání *věřím v Boha jako Otce,*

nejsou to otevřené dveře našim zkušenostem s otci toho či onoho druhu. Do tohoto vztahu a k této víře nás bere sebou Ježíš. A bere nás sebou do vztahu poslouchající důvěry, která dá víc na to, co připravil Bůh, než na to co by rád člověk. Do vztahu, kde si člověk přestává diktovat, co a jak má Otec na nebesích zařídít a vyřídit - do vztahu, kde vposledu zaznívá - *ne jak já chci - ale jak ty chceš...*

Ale nejen to. Právě Ježíš, jako ten, kdo stojí vůči Otci ve zcela jedinečném postavení - jako ten, kdo svoje synovství stvrdil nasazením života, nasazením až k smrti, právě on o otci též vypravuje. A opět zcela jedinečným příběhem. Znáte přece ten Ježíšův příběh o otci, který běží naproti svému synu, který se vrací, a přijímá ho domů, i když se ten ztracenec už ani neodvažuje doufat, že by ho za syna mohli doma přijmout. Příběh o otci, který svého zapraseného syna obléká do nových šatů, příběh o otci, který vystrojuje na počest zachráněného hostinu. A ovšem, příběh o otci, který vybíhá i za druhým synem, tím neztraceným a nezamazaným, a ujišťuje – všechno co mám, je tvé, pojd' se přeci radovat nad znovuzrozením tvého zahynulého bratra.

TAKOVÉMU OTCI NÁS JEŽÍŠ ZVE VĚŘIT: Bohu, který je při nás dřív než začneme koktat svoje vyznání. Který nás přijímá a převléká a raduje se nad námi a rozpouští naši samospravedlivost a nemilosrdnost. Vyznávat, že Bůh je Otec, podle Ježíše znamená, že přestáváme Boha dirigovat podle svých představ a s důvěrou přijímáme jeho starostlivou i obnovující moc. Říkat spolu s Ježíšem Bohu *Otče* smíme s údivem, že nebesa nejsou hluchá ani lhostejná. Důvěřovat blízkosti toho, který o nás a při nás stojí. A ozývat se – jako ti, kdo vděčně na tuto blízkost odpovídají.

Hospodine, Bože Abrahamův, Otče Ježíšův - děkujeme za pozvání k víře. Děkujeme, že skrze příběhy tvých svědků zní tvůj hlas a tvé pozvání i nám. Prosíme, na cestu víry nám dávej odvahu, moudrost, trpělivost a vytrvalost. Provázej nás příběhy, které ukážou její krásu a darují radost. A vždycky znova nás ujisti, že ty sám se těšíš, až nás přivítáš v cíli. Společně, malé i veliké. Amen.

Věřím v Boha Otce; Žd 11; 9.2.2020

Píseň 614,1a4

In: Iz 63,15

Píseň: 172

Modlitba

Náš Pane, toto je tvůj den - a my děkujeme, že ho smíme slavit. Pozval jsi nás, a my si tu živě připomínáme: Ty jsi dárce života, který má budoucnost. Nemusíme se životem bezcílně plácet, honit se za tím, za čím se honí lidé kolem nás. U tebe je dobrý směr a cíl pro náš žt. S pokorou i radostí děkujeme za toto pozvání. Nezůstáváme sami na to, co s životem. Můžeme slyšet, co má budoucnost. Můžeme se vydat tam, kam zveš, s důvěrou i odvahou sledovat, kudy vedou tvé stezky. Z příběhů lidí, které jsi zavolal, k nám všem promlouvá pozvání a svědectví pravdy. Chválíme tě za dar společenství malých i velkých, kde si to smíme znova připomenout. Smiluj se nad námi - a dej nám poznat, jaké to je, žít ve světle tvého zavolání a požehnání. Amen

Píseň: Sv 379 Vstaň a hledat sloka 1

Akce s dětmi: Cesta bludištěm víry

1. čtení Žd 11,1-2.8-16

Píseň Sv 379

Dodatek pro rodiče Věřím...Otce

Píseň 694

Ohlášení

Přímluvy

Otče náš

Poslání Žd 13,12-14

Požehnání Žd 13,20

Píseň 489